

proiectul Alpinet,
revista Invitație în Carpați
anul 10 / nr. 63-66, serie nouă
august 2006

B U C E G I

○
volum 4

volum 1, 27 pagini
volum 2, 43 pagini
volum 3, 57 pagini
volum 4, 37 pagini

ghid montan

www.alpinet.org

copiază gratuit
toate numerele și ghidurile
revistei Invitație în Carpați
de la <http://iic.alpinet.org>

**Toate
numerele
revistei
se pot printa
pentru a fi
luate la drum.**

**Uită-te zilnic pe
www.alpinet.org,
ghidul tău montan.
Zilnic sunt
multe informații
și imagini noi.**

Înscrie-te pe [lista alpinet2k](#).

Primești zilnic, gratuit, noi știri de la munte,
de la cei care umblă pe munte.

informații: www.alpinet.org, iic@alpinet.org

nr. 63-66, august 2006

Munții Bucegi, 4 volume

I

Trasee și poteci	pag. 3-22
Bibliografie montană	pag. 26-27

II

Versantul estic al Bucegilor	pag. 3-24
Platoul Bucegilor	pag. 25-41

III

Nordul Bucegilor	pag. 3-55
------------------------	-----------

IV

Versantul de vest al Bucegilor	pag. 3-19
Valea Ialomiței	pag. 20-35

Harta masivului,
9 pagini format coală de scris, în volumele 1-4

coperta 1 / first cover

Colții Țapului.

foto: Ică Giurgiu, Laurențiu Marin (București)

Respectă natura !

Lasă doar urmele pașilor.

Ia numai fotografii.

Ucide doar timp.

Editor:

ISSN 1841 - 7957

redactor, tehoredactor:

Ică Giurgiu (iic@alpinet.org, 683.51.03)

layout: Ică Giurgiu, Daniel Verniș, Nicolae Herăscu

bannere: Ionuț Nechita

© Reproducerea oricărui material din revistă, în scopuri
comerciale, nu este permisă. Materialele angajează în general
doar responsabilitatea autorilor.

publicitate: iic@alpinet.org

Bucegii în imagini - vestul masivului

explicațiile fotografiilor și de pe fotografii:
Ică Giurgiu, împreună cu autorii imaginilor

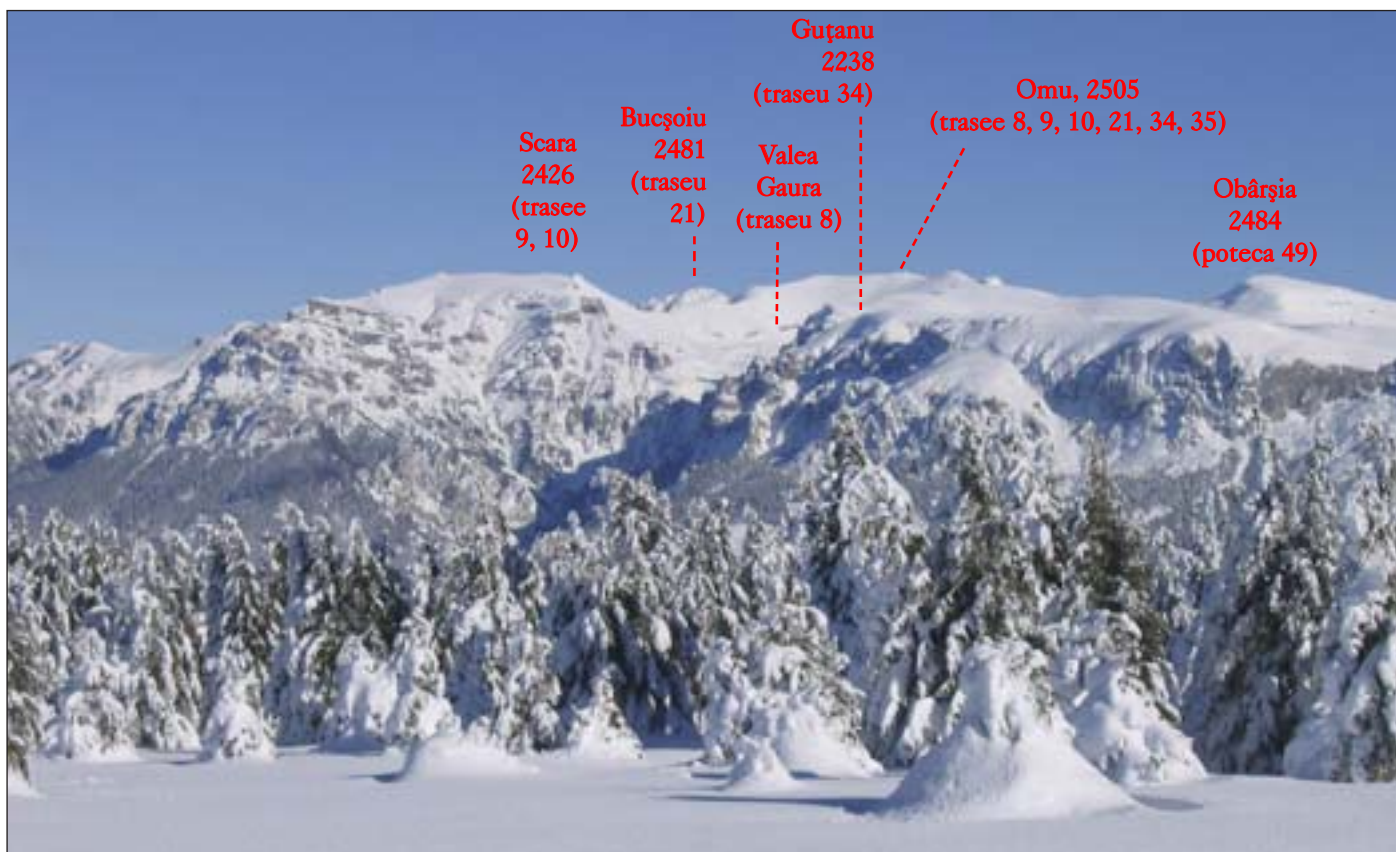

5030 Prin vestul masivului numim arealul de la Valea Gaura înspre sud. În imagine suntem deasupra versantului stâng geografic al Văii Gaura, unde apar frumoase lapiezuri (calcarele au fost dizolvate și corodate pe direcția fisurilor din zonă); vezi și imaginea 4455.

foto: Ică Giurgiu

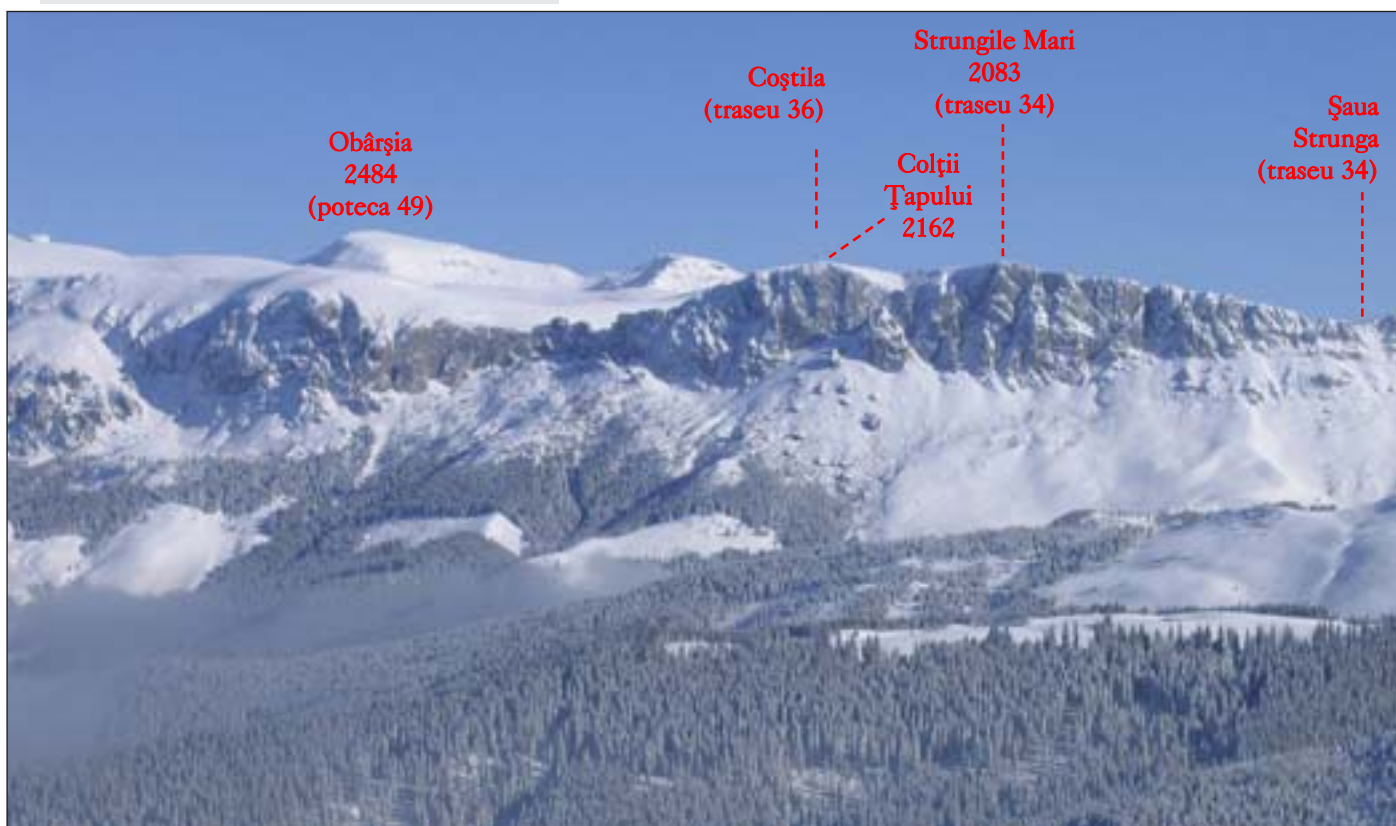
5050 Valea superioară Gaura.
foto: Ionuț Sima (București)

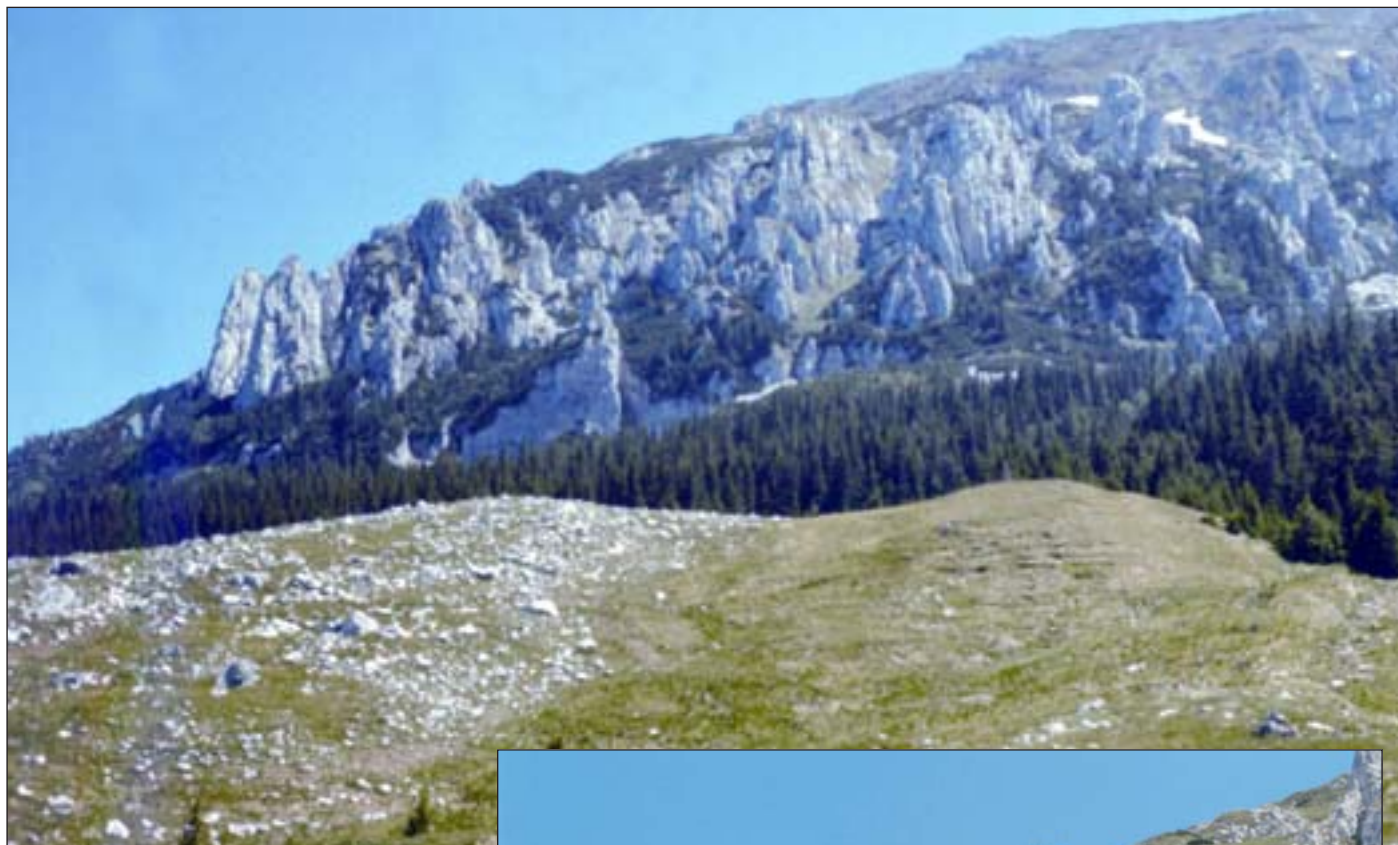

5060 Valea superioară Gaura. Vedere dinspre Muntele Sântilia Mică (1807 m, Masivul Leaota; vezi numărul 58 al revistei Invitație în Carpați).

foto: Adrian Glăvan (București)

5070 Vedere de pe Sântilia Mică (1807 m).
Mai jos de baza marilor pereți trece traseul 1.
foto: Adrian Glăvan (București)

5075 O parte din Poiana Guțanu (traseu 2), aflată sub abruptul cu același nume; un ponor interesant și alte aspecte carstice sunt aici de văzut.

foto: Ica Giurgiu

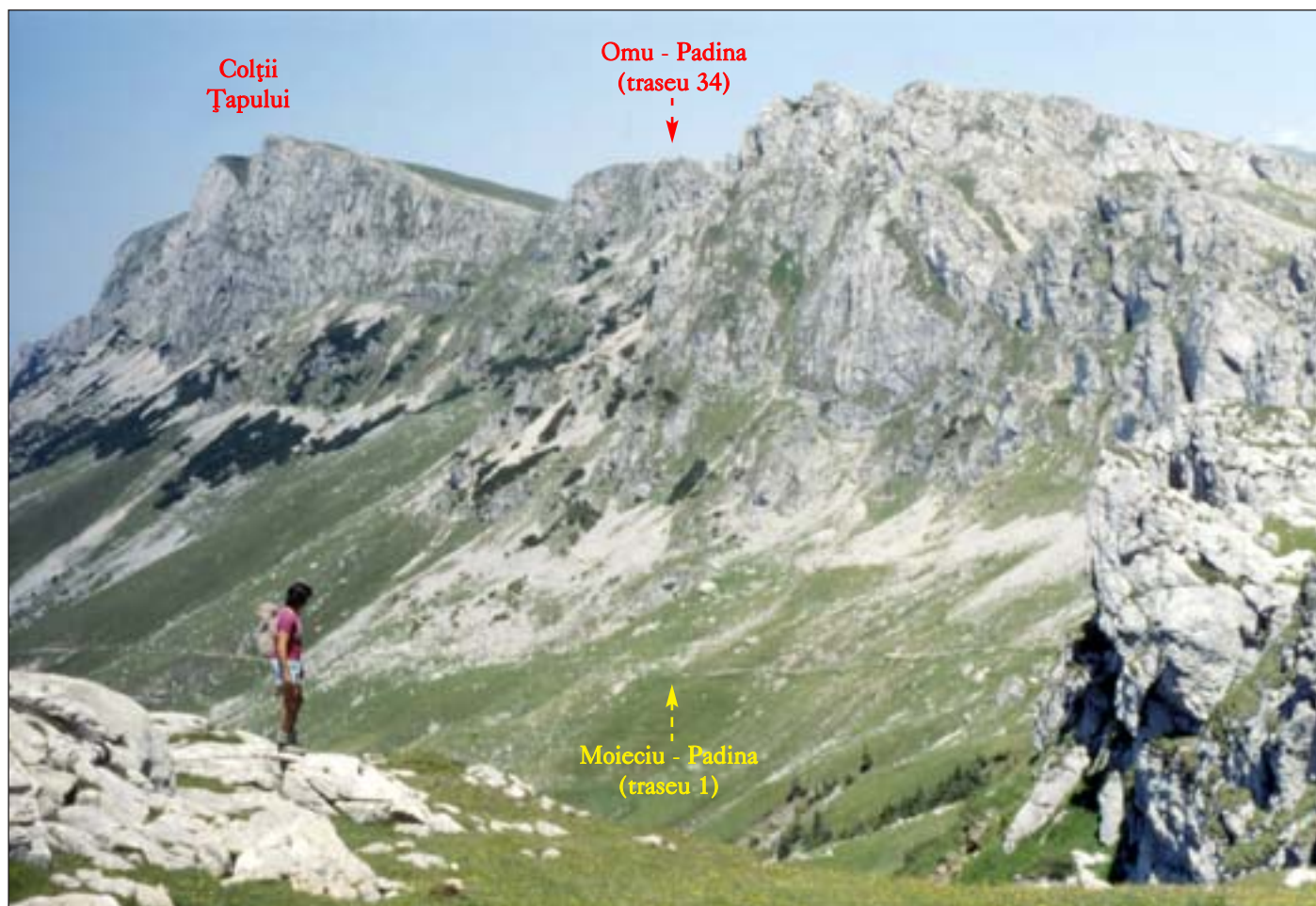
5080 Pe traseul 2, urcând spre Șaua Bătrâna.

foto: Ica Giurgiu

5120 La Colții Țapului (traseu 34),
deasupra versantului vestic al Bucegilor.
Un cerc fixează poziția persoanei
care dă dimensiune peisajului.

foto: Ică Giurgiu, Laurențiu Marin

5130 De la sud de Șaua Strunga, versantul calcaros vestic; pe el sunt mai multe căi nemarcate, ușor de observat la fața locului, pe care putem coborî de pe piscuri spre bază.

foto: Ică Giurgiu, Mircea Vlădulescu

5140 Pe pantele estice ale Colților Țapului au fost descoperite și explorate câteva avene. Cel mai important dintre ele este Avenul de la Colții Țapului.

foto: Ică Giurgiu

Avenul de sub Colții Țapului

cea mai importantă denivelare speologică din masiv

Mircea VLĂDULESCU,
Ică GIURGIU
(Clubul de speologie
"Emil Racoviță" București)

The deepest cave of
Bucegi Mountains.

Versantul vestic al Bucegilor, calcaros, cu relief variat și extrem de spectaculos, are deocamdată puține peșteri cunoscute. Asta, din mai multe motive: gurile unora sunt colmatate, total sau parțial, de procese specifice rocii, altitudinii și timpului; intrările altora sunt obturate de ciobani, în încercarea de a evita accidentarea animalelor pe care le au în grijă; câteva descoperiri și explorări ale unor brașoveni sau cluburi de speologie din Brașov sunt consemnate doar în arhive la care accesul este extrem de limitat sau chiar imposibil; în fine, aici, la fel ca și în alte multe zone de altitudine cu potențial speologic, nu se fac prea des prospecțiuni sistematice, insistente.

Golul carstic este accesibil cel mai simplu venind până la capătul drumului forestier care urcă din Valea Ialomiței, făcând o uriașă buclă pe Valea Doamnei și ajungând în versantul stâng al Văii Bătrâna (Horoaba), coborând apoi la apă și sfârșind la stâna situată pe malul drept, cu câțiva metri mai sus de firul văii (imaginile 5360, 5370, 5190).

De la stână, orientându-ne spre vest, urcăm în 15-20 minute, pe poteci ciobănești la început, apoi pe pajiștile cu iarbă dintre jnepeni, în versantul drept al văii seci care ajunge în Horoaba imediat aval de stână. La aproximativ 2000 metri altitudine, chiar sub întinderea de jneapăn, greu dar nu imposibil de străbătut, covor verde care ne separă de poteca turistică bandă roșie, sosim brusc pe marginea gurii avenului (imaginea 5140). Ea se află pe o mică terasă relativ orizontală. Prima semnalare scrisă a avenului a fost făcută, după cunoștințele noastre, în 1989, în Buletinul informativ

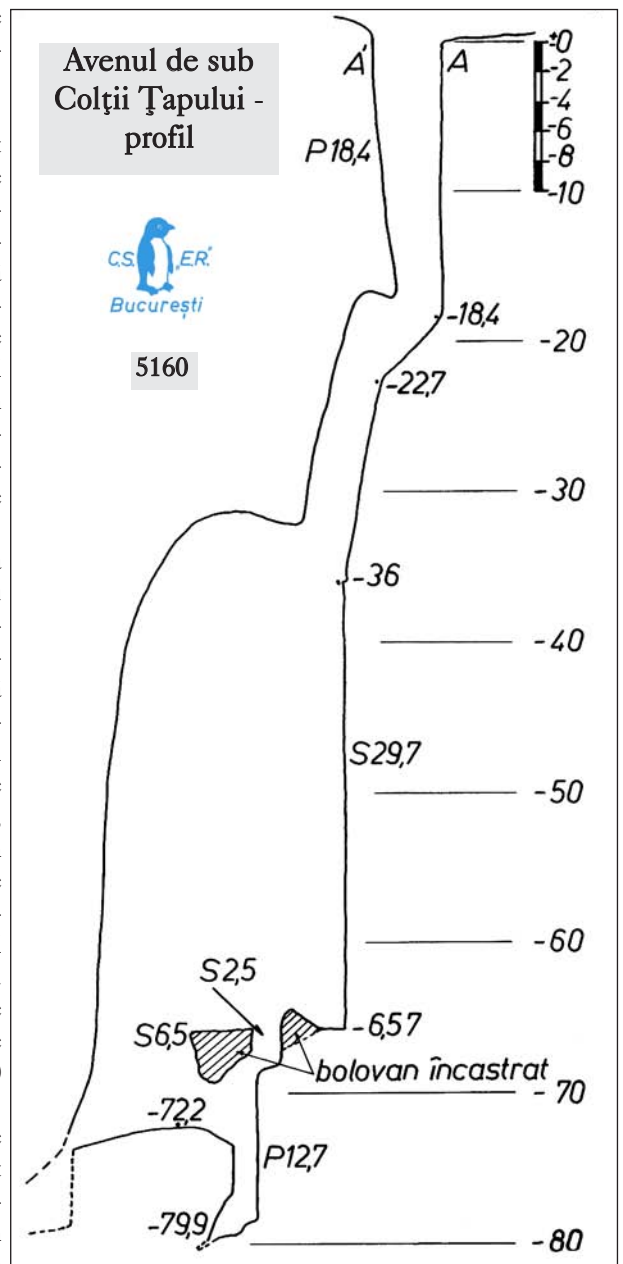
4 (13) al Comisiei Centrale de Speologie, de către Cerul Hades din Ploiești.

Descriere. Primul puț are o verticală perfectă de 18,4 metri și o mică platformă orizontală la baza ei. Avenul continuă cu o pantă care la cota -22,4 metri devine mult mai abruptă și se sfârșește la cota -36 metri unde debușează într-un puț cu dimensiuni de aproximativ 10 x 7 metri, în care se coboară 29,7 metri pe o verticală absolută.

Se ajunge astfel la cota -65,7 metri, pe o platformă cu zăpadă, mărginită de un bolovan de mari dimensiuni, încastrat. Trecând peste zăpadă și printre bolovani și perete ajungem pe buza puțului final al cavitații, puț cu verticală de 12,7 metri; în fața noastră, spre vest, se deschide la un nivel inferior o galerie care are între pereți un alt imens bolovan încastrat. La capătul ei (cota -73,7 metri) se deschid printre bolovani și pereți de stâncă un puț impenetrabil de circa 5 metri și un horn de 20 metri.

Coborând verticala de 12,7 metri a ultimului puț ajungem într-un spațiu relativ strâmt, cu podea din bolovani. Coborâm panta de câțiva metri lungime și ajungem la cota minimă a avenului: -79,9 metri. Dezvoltarea golului (lungimea totală) este de 162,8 metri.

La urcare, când mai avem circa 10 metri de suit din puțul 2 (cota -46 metri), zărim în dreapta (cum stăm cu fața la peretele pe care avansăm) o mică platformă pe care o putem atinge prin balans ușor. Din acest punct, prin escaladă liberă, destul de dificilă, se poate ajunge pe o altă platformă (cota -40,3 metri).

Aici ne-a atras o fereastră văzută de pe buza puțului 2 (cota -36 m). De pe platformă urcăm circa 1,5 metri pe un prag vertical, trecem prin fereastră și coborâm până la cota -45,3 metri, unde se deschid trei puțuri. Două se înfundă după aproximativ 4 metri adâncie iar al treilea coboară cu o pantă de aproximativ 45 grade și debușează printr-o săritoare de 13 metri pe platforma de la cota -65,7 metri.

Echipare. Un pâlcc de jneapăn situat la circa 6 metri de intrare (imaginea 5140) asigură un prim amaraj pentru o

5150 La începutul coborârii în primul puț al avenului.

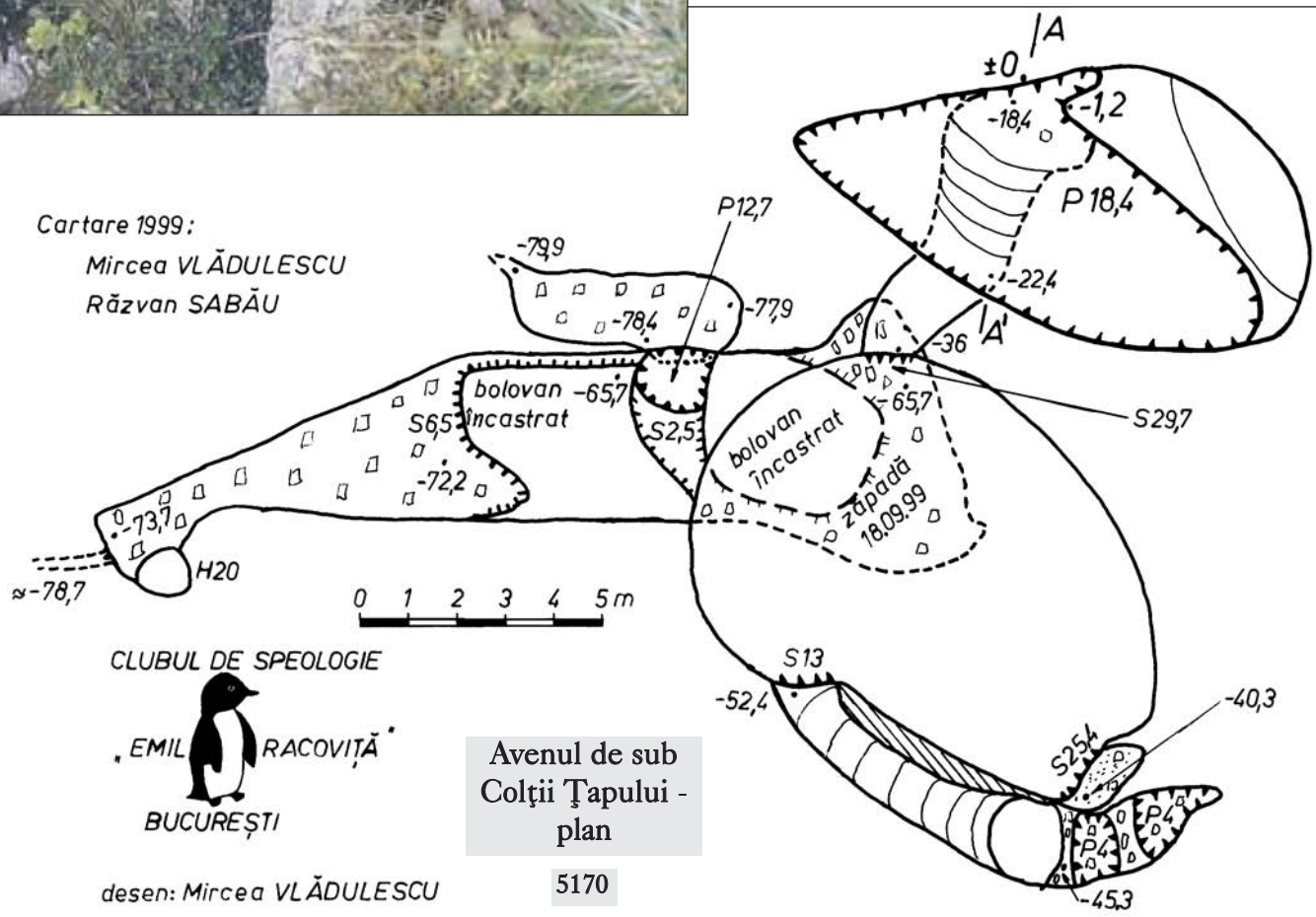
foto:
Ică Giurgiu

coardă de 40 metri. Imediat sub buza puțului este plantat un piton cu expansiune, pentru fracționare. Pentru a putea utiliza acest piton ca și toate celelalte din aven sunt necesare urechi, șaibe și piulițe pentru filet de 8 mm.

La cota -22,4 metri, unde există o platformă minusculă care facilitează trecerea fracționării, este plantat un alt piton cu expansiune. De aici, pe o coardă de 20 metri se ajunge la cota -36 metri, unde o altă platformă foarte mică ușurează trecerea unei fracționări la un nou piton cu expansiune. De acesta legăm o coardă de 35 metri care ne conduce la cota -65,7 metri. Un piton cu expansiune și un piton de fisură asigură amarajul pentru o altă coardă de 20 metri, pe care ajungem la fundul avenului (cota -79,9 metri).

Escalada la platforma de la cota -40,3 este ușurată pe prima porțiune de o bucată de cordelină, dar starea ei nu este sigură și plantarea unor pitoane ar fi utilă pentru rapel. Deasupra există plantat un piton cu expansiune, cu ureche montată, dar este necesară o coardă de 60 metri, ce se pune în două pentru a putea fi recuperată.

La tura de explorare au mai participat: Emilia Marinescu, Traian Prundeanu, Laurențiu Marin.

Babele
(trasee 24, 33, 35)

stație
telecabină

5180 Placă cu lapiezuri (forme create prin coroziune și dizolvare) la sud-est de Colții Țapului, pe traseul 34 (Omu - Padina), spre versantul drept geografic al Văii Horoaba.

foto: Ică Giurgiu, Cristina Lazăr

5190 Suprafețe cu lapiezuri de diverse forme, în versantul drept geografic al Văii Horoaba.

foto: Ică Giurgiu

Valea
Horoaba
(poteca 54)

drumul care urcă dinspre
Valea Doamnele până
spre obârșia Văii Horoaba

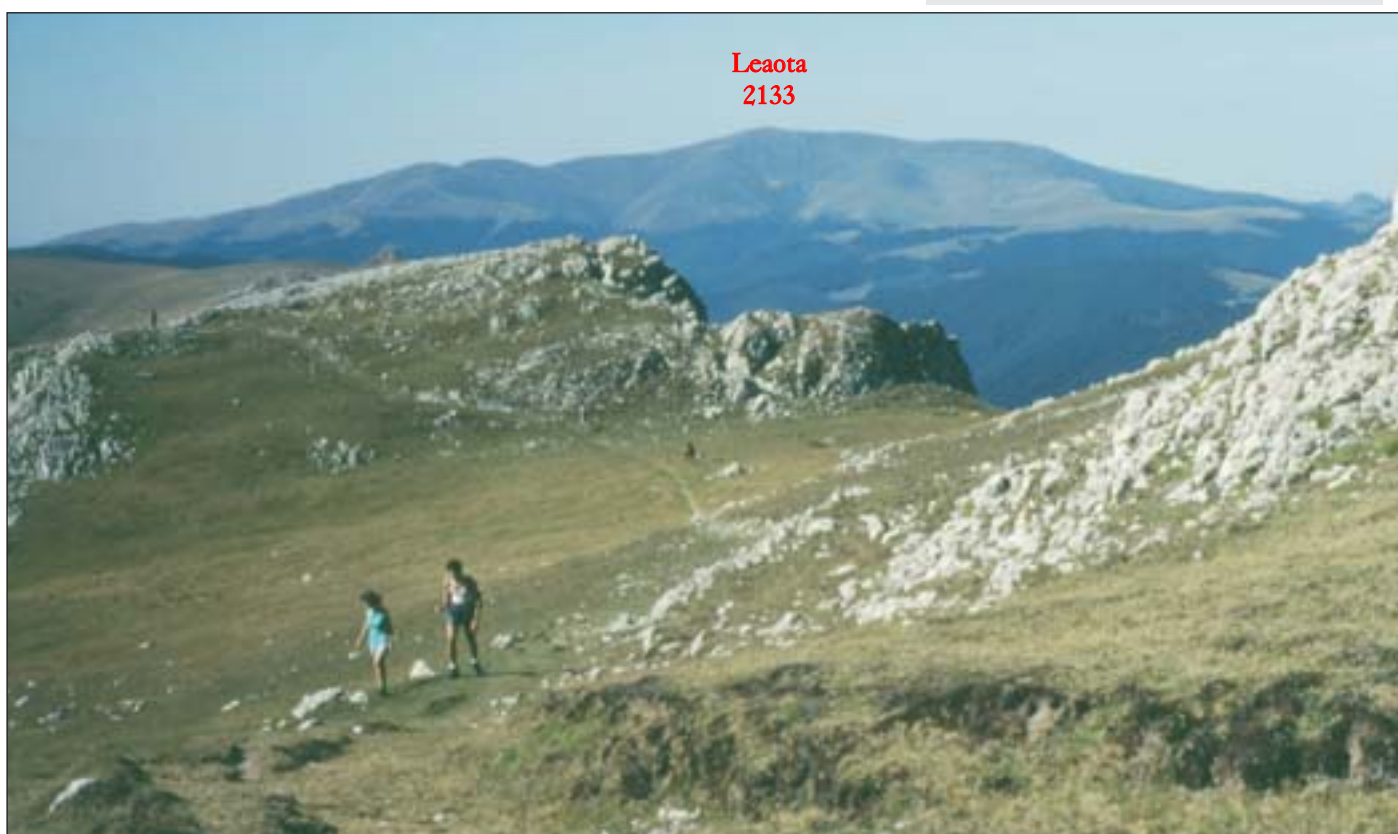

5200 Lapiezuri de perete, între traseul 34 (Omu - Padina) și Valea Horoaba (poteca 54).

foto: Ică Giurgiu, Adrian Cegu

5210 Coborând pe traseul 34 (Omu - Padina), înainte de Șaua Strunga Mare.

foto: Ică Giurgiu

Leaota
2133

5220 Șaua Strunga Mare (trasee 1, 34), văzută dinspre sud-est.

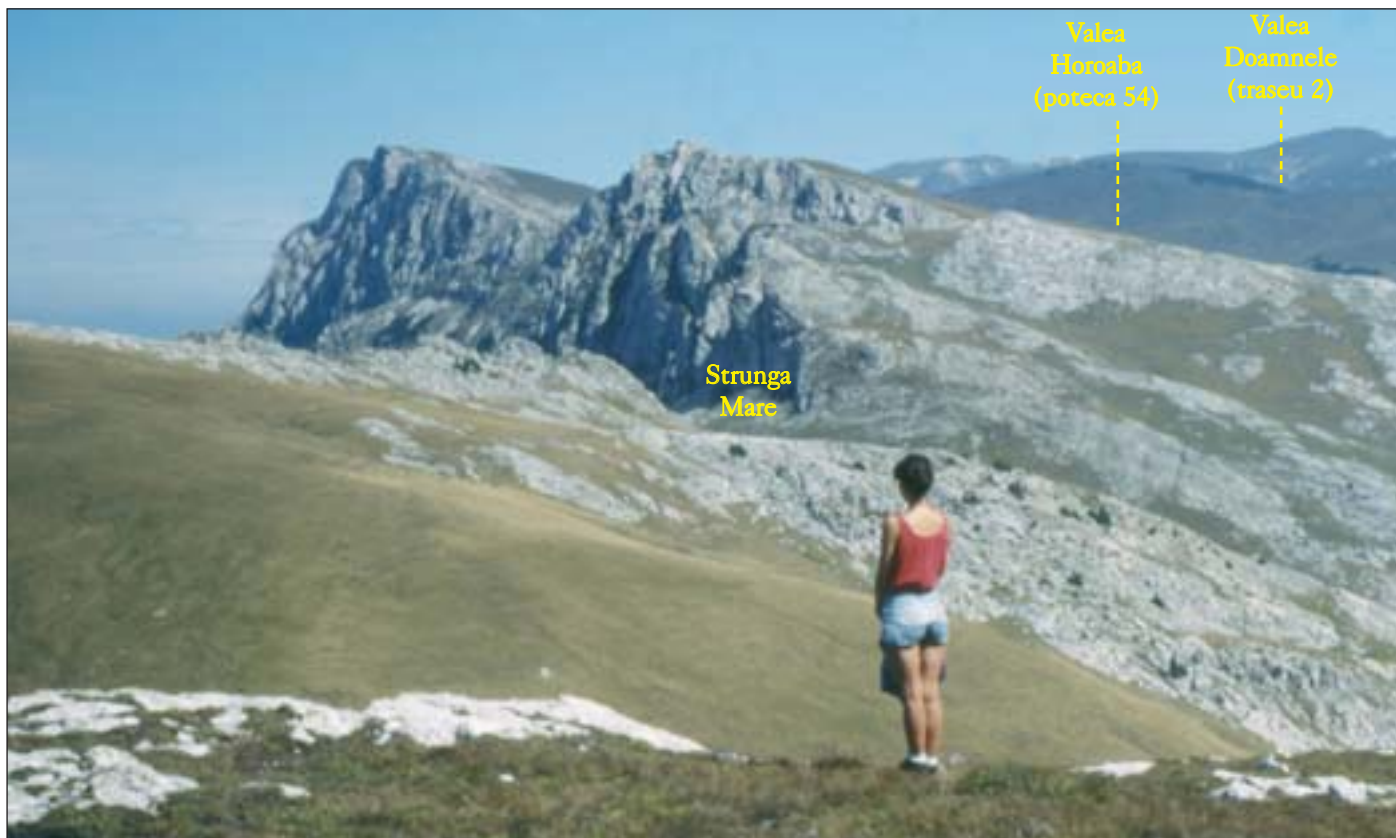
foto: Ică Giurgiu

5230 Șaua Strunga Mare, văzută dinspre nord-vest, de pe traseul 1, Moieciu - Padina.

foto: Ică Giurgiu

Strunga
Mare

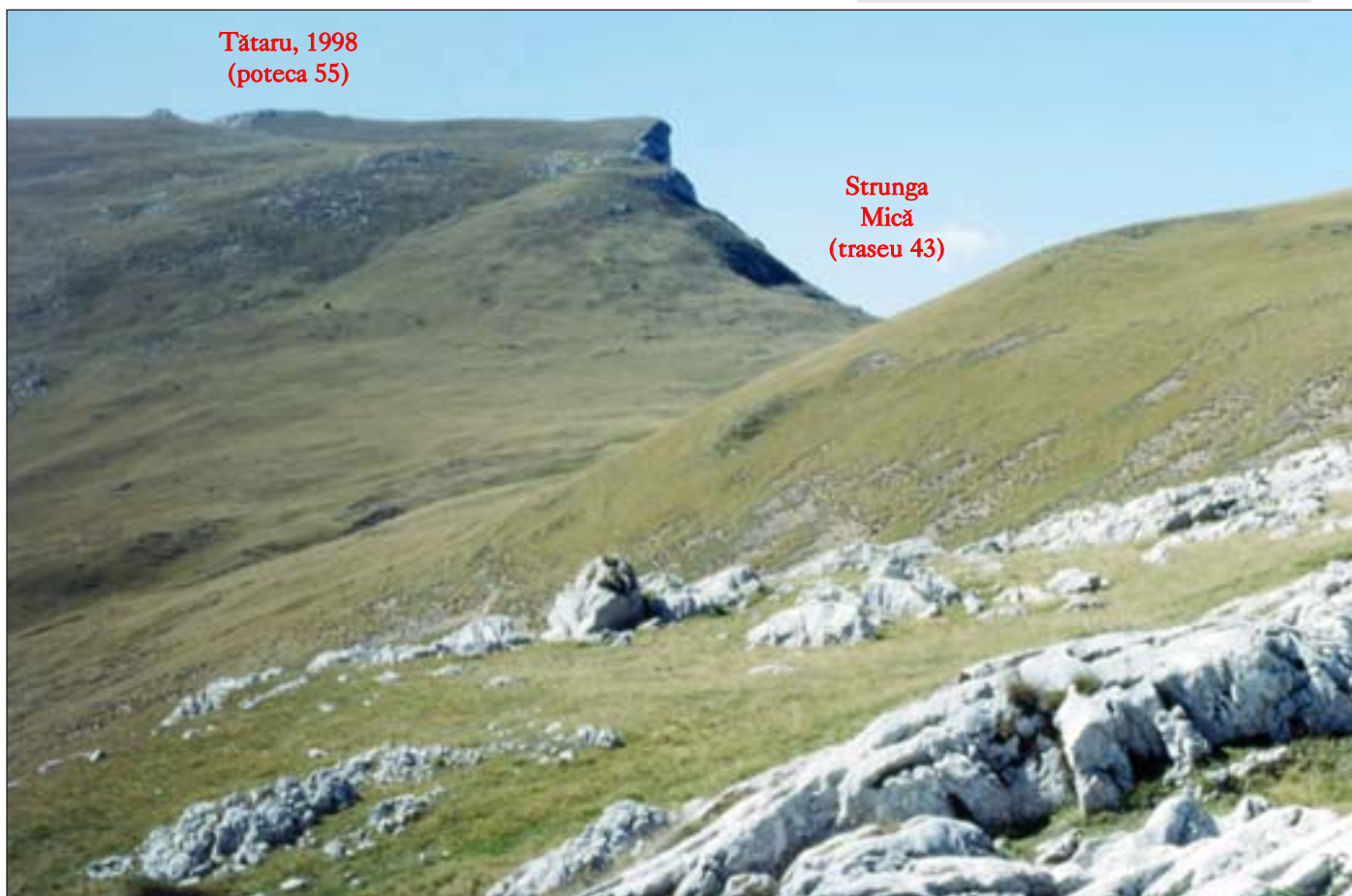

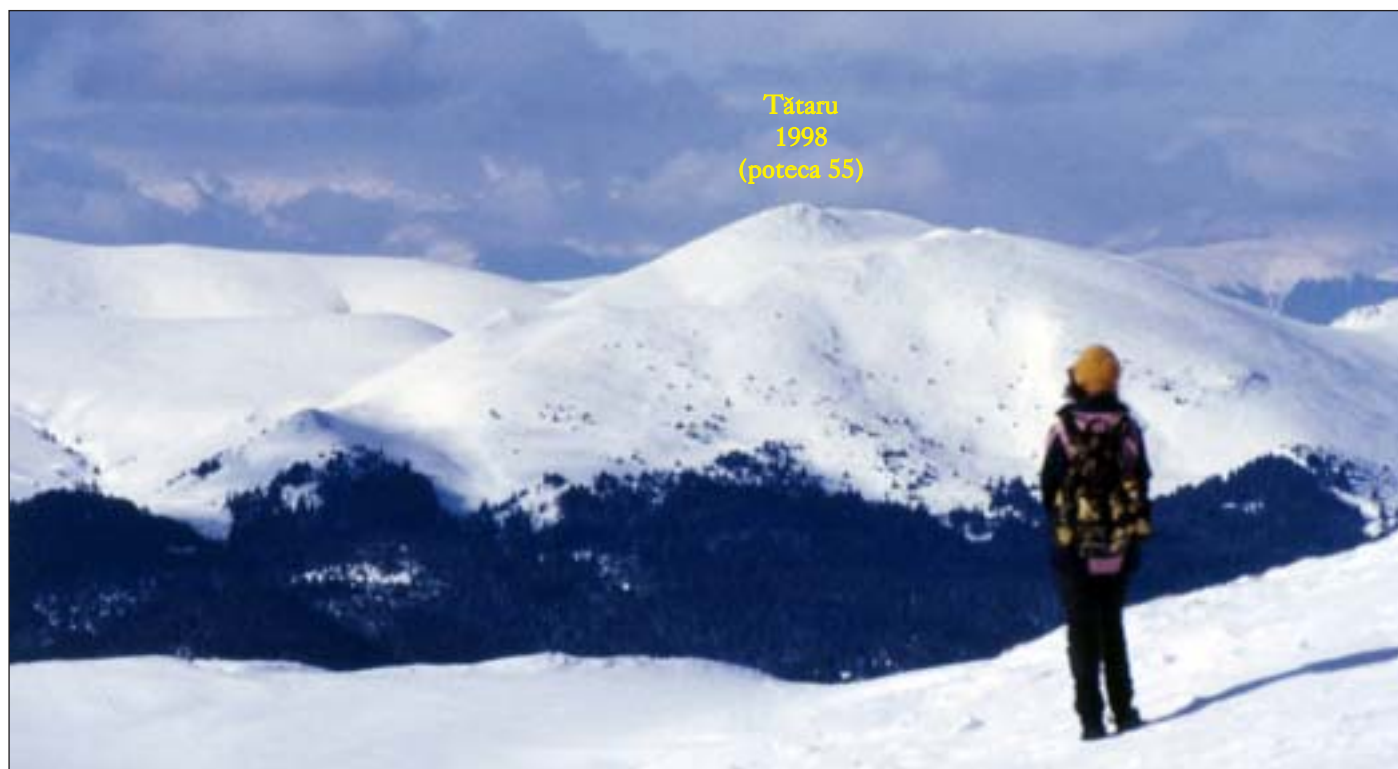
5240 Șaua Strunga Mare (trasee 1, 34), văzută dinspre sud-est, din apropierea Vf. Tătaru (1998 m).

foto: Ică Giurgiu, Alina Lințea

5245 Șaua Strunga Mică, pe unde pornește traseul turistic spre Vf. Leaota.

foto: Ică Giurgiu

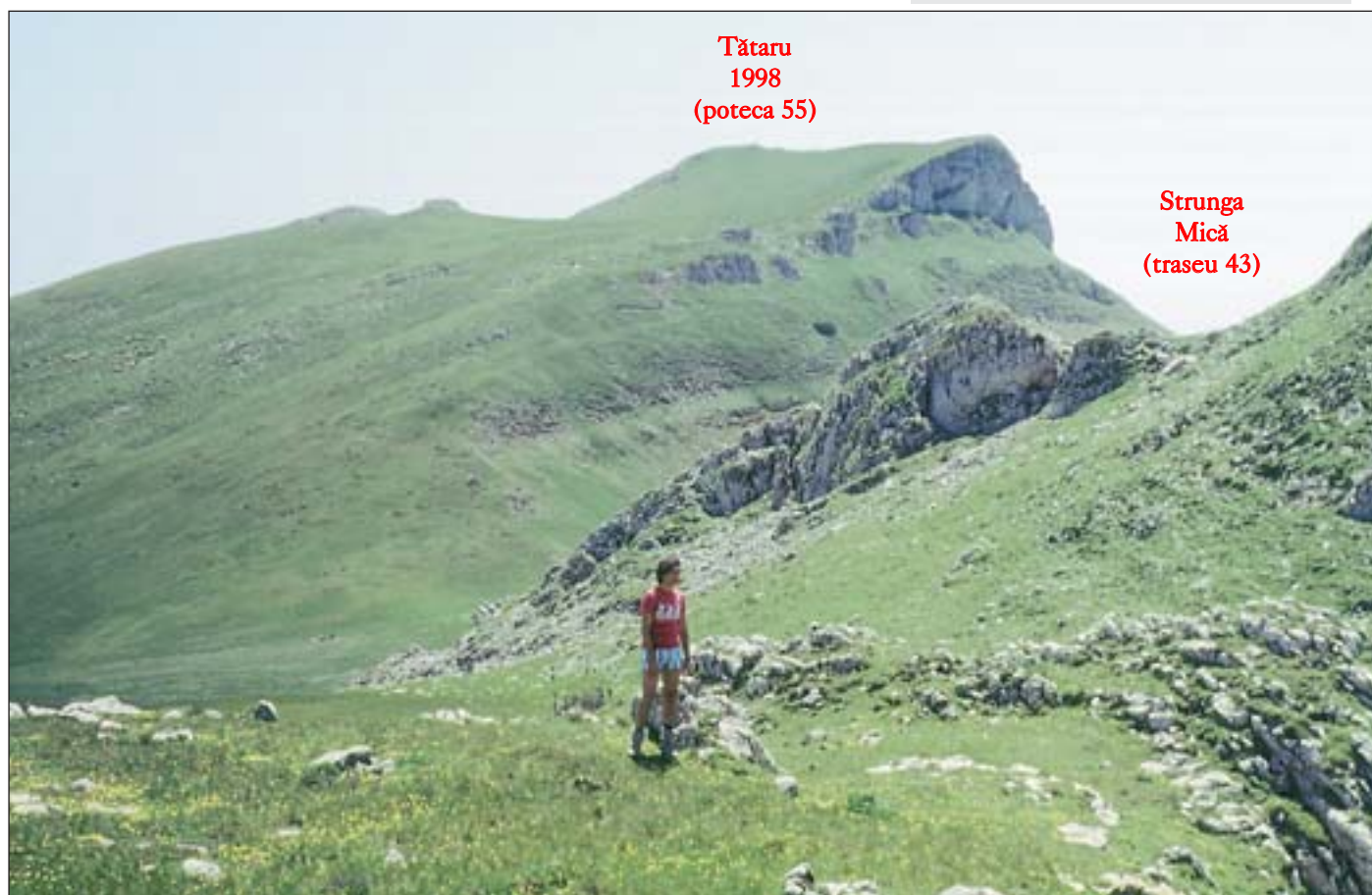

5250 Privire spre versantul vestic al Bucegilor, dinspre Vf. cu Dor (versantul estic).

foto: Ică Giurgiu

5260 Muntele Tătaru este spectaculos din orice punct cardinal se lasă privit.

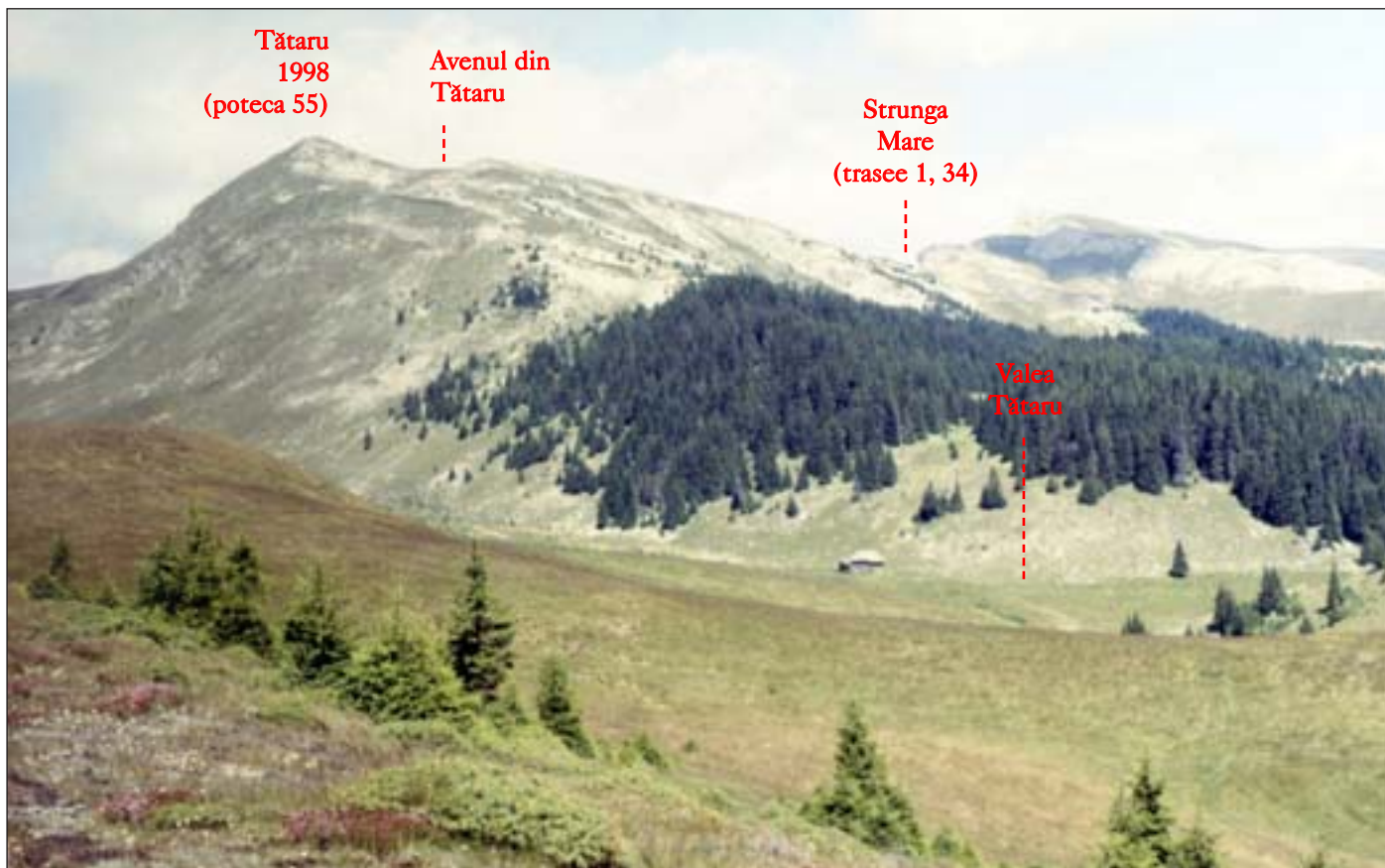
foto: Ică Giurgiu

5270 Pe platoul de la sud-est de Muntele Tătaru (poteca 55), unde un pârau temporar se pierde în subteran, Clubul "Emil Racoviță" București a ajuns până acum la cota -15 metri, deasupra unei săli.

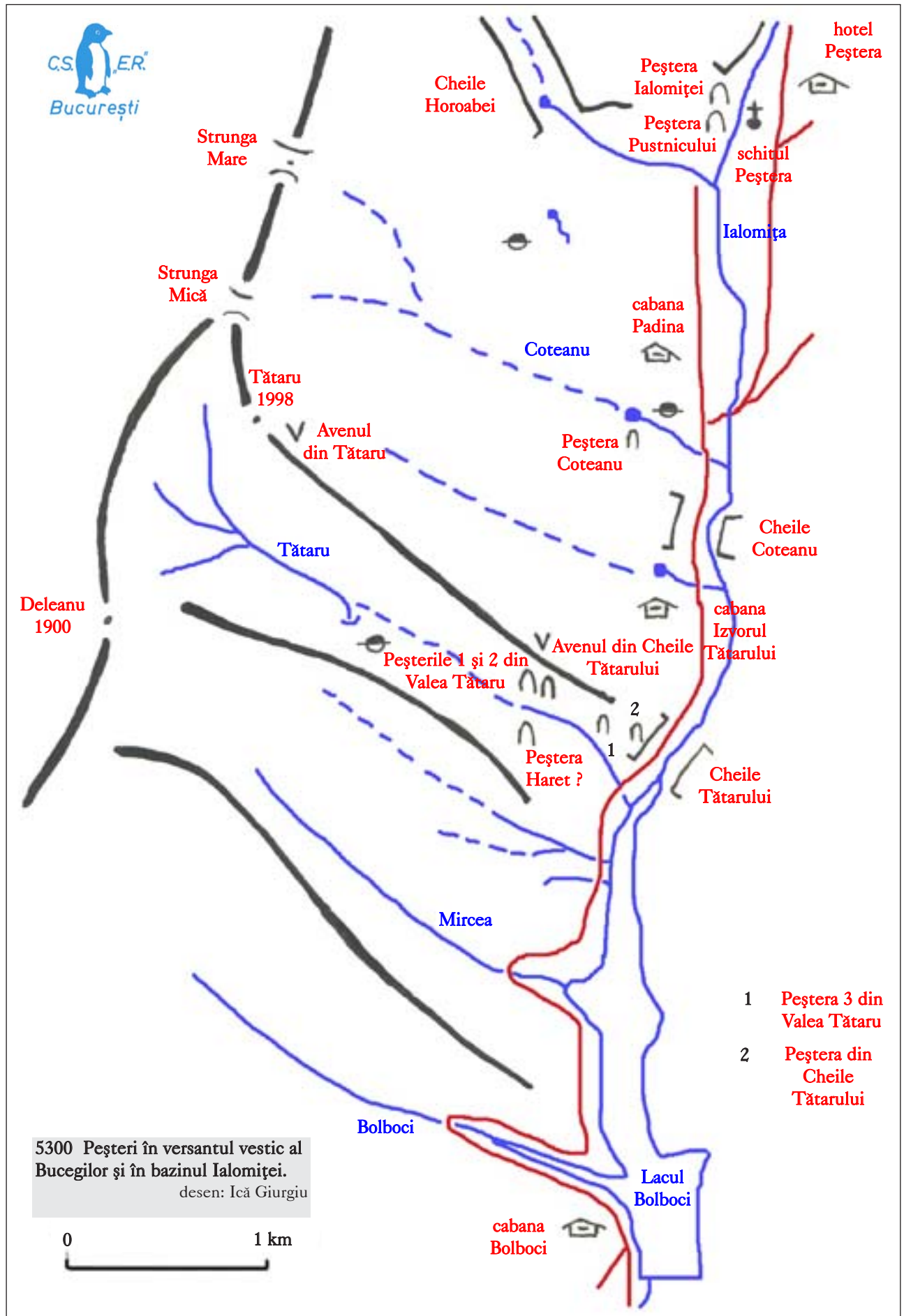
foto: Ică Giurgiu, Dan Grădinaru, Sorin Enache

5280 Bazinul Văii Tătaru.
foto: Ică Giurgiu

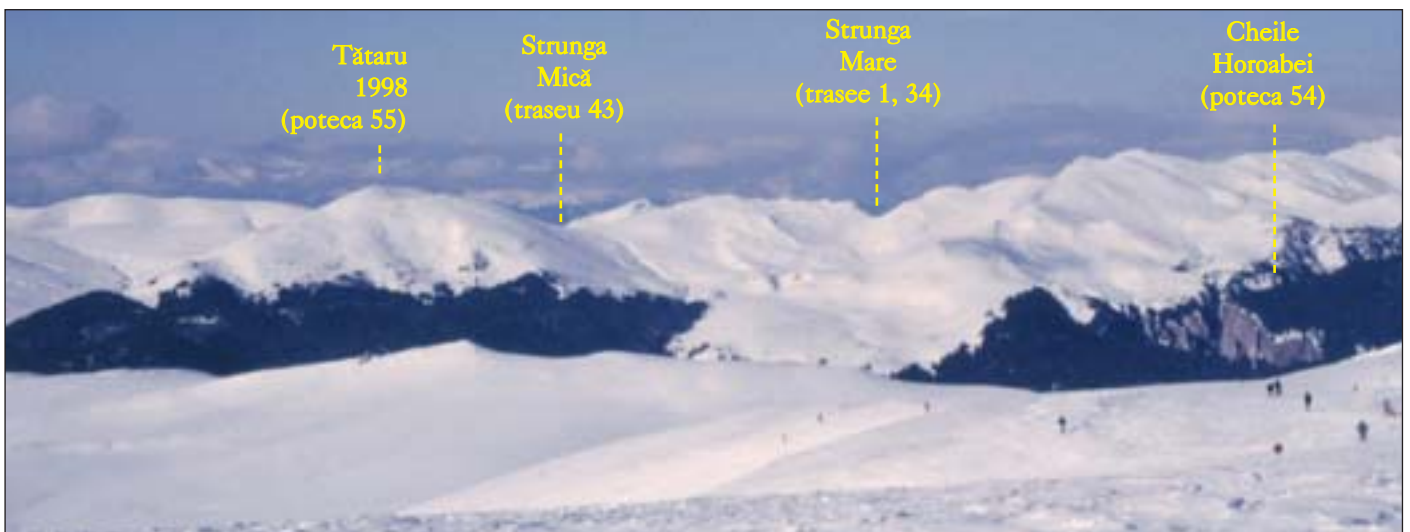
5290 De pe Vf. Tătaru spre sud-est.
foto: Ică Giurgiu

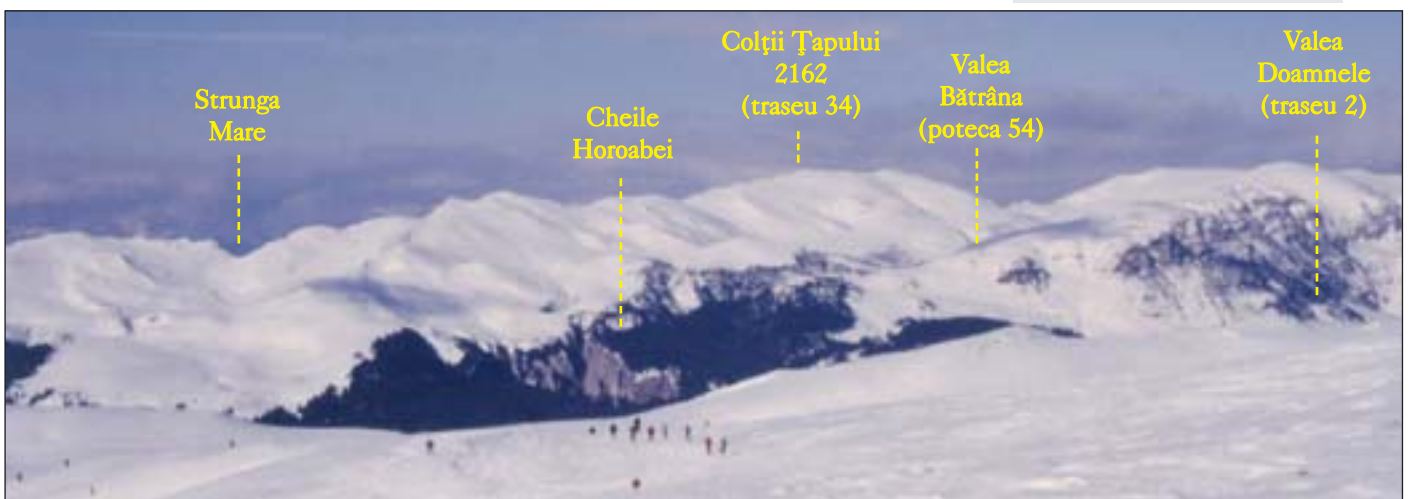

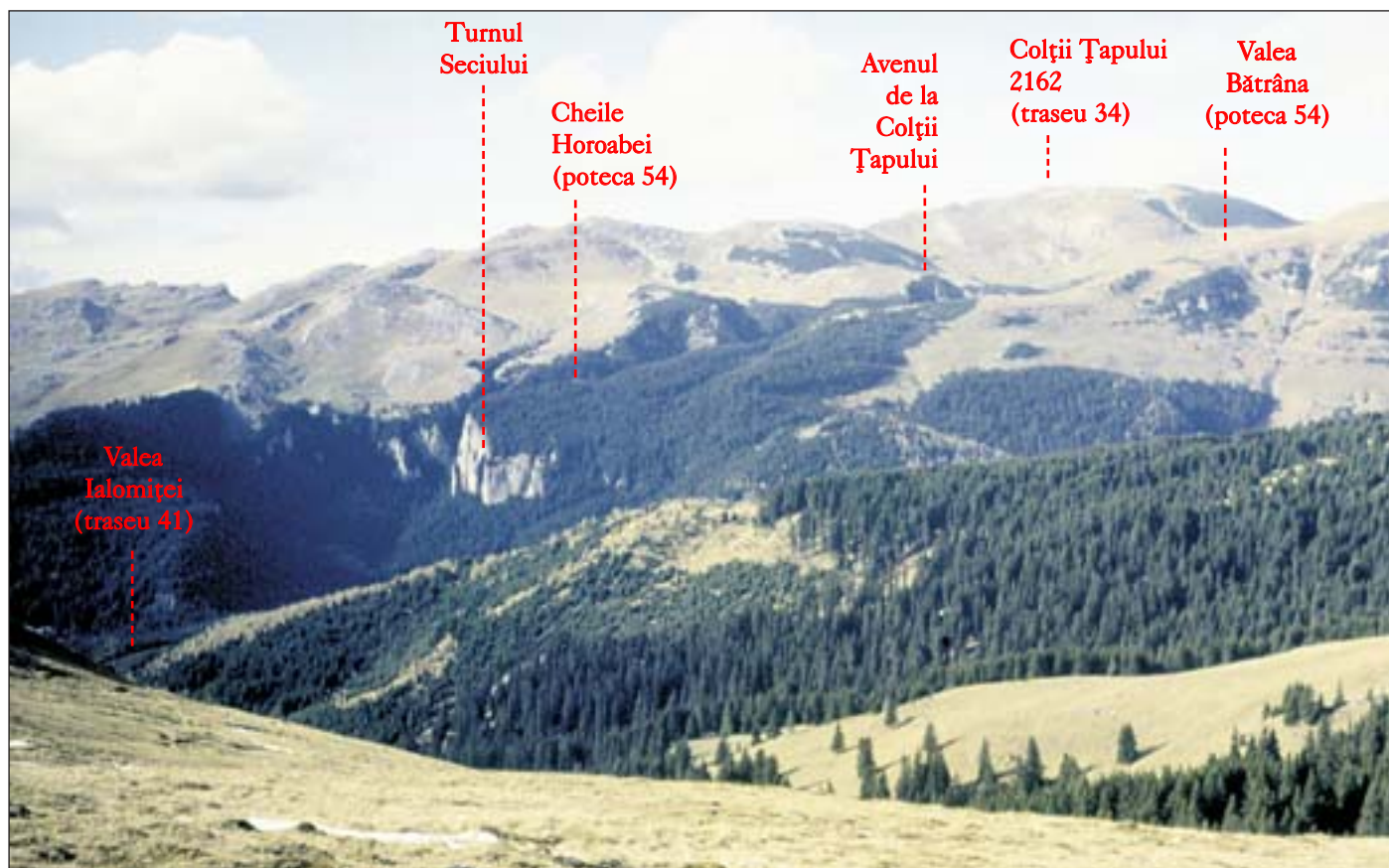

5320 De la Babele, vedere spre versantul vestic al masivului.
foto: Ică Giurgiu

5340, 5350 Versantul vestic sub zăpadă.
fotografii: Ică Giurgiu

5360 Din zona Babele se "citește" bine versantul vestic al masivului.

foto: Ică Giurgiu

5370 Drumul auto (nu întotdeauna integral) care leagă Văile Ialomița, Doamnele și Horoaba (Bătrâna).

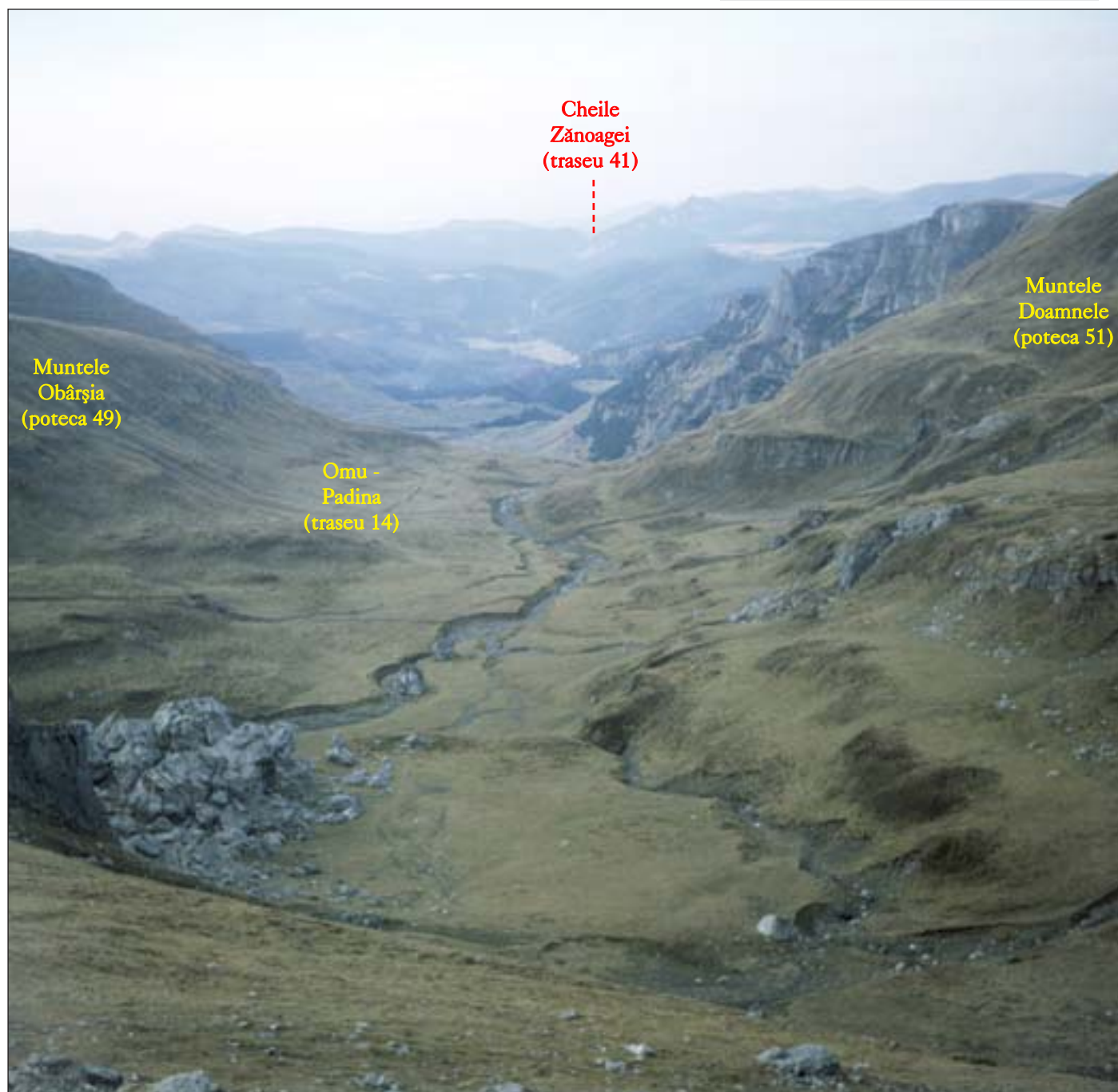
foto: Ică Giurgiu

Bucegii în imagini - Valea Ialomiței

6020 Izvoarele Văii Ialomița, sub Mecet,
la peste 2200 metri altitudine.

foto: Ică Giurgiu

Peștera din
capul Văii
Obârșia

Mecet

Omu -
Padina
(traseu 14)

6030 Izvoarele Văii Ialomița sunt în preajma Mecetului.
foto: Ică Giurgiu

6040 Vedere dinspre Șaua Văii Cerbului.
foto: Ică Giurgiu, Dan Pleșa

Doamnele
2402

Peștera din
capul Văii
Obârșia

Mecet

6050 Intrarea Peșterii din capul Văii Obârșia.

foto: Ică Giurgiu

Peștera din capul Văii Obârșia

Se află la 2375 m altitudine, pe partea sudică a culmii ce leagă Vârful Omu, Bucura, Găvanele cu Muntele Doamnele, în apropierea potecii turistice bandă roșie.

Descoperită și topografiată la 11 august 1979, de Ică Giurgiu, devinea cavitatea din România situată la cea mai mare altitudine.

Intrarea largă și înaltă este vizibilă din mai multe puncte ale versanților Văii Obârșia. Urmează o sală în pantă ascendentă, dezvoltată în conglomerat, cu podea acoperită de material provenit prin dezagregare din matricea rocii.

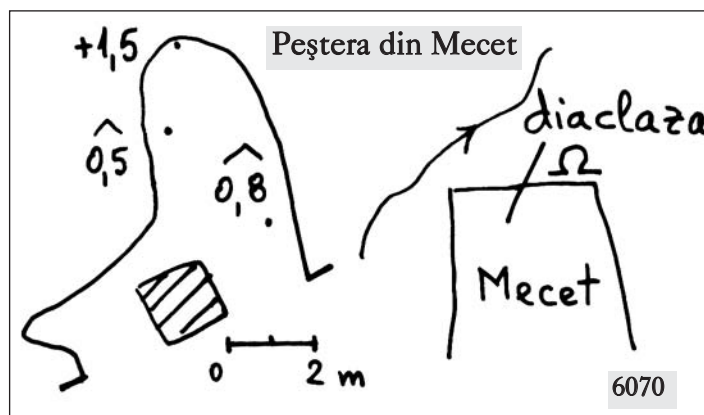
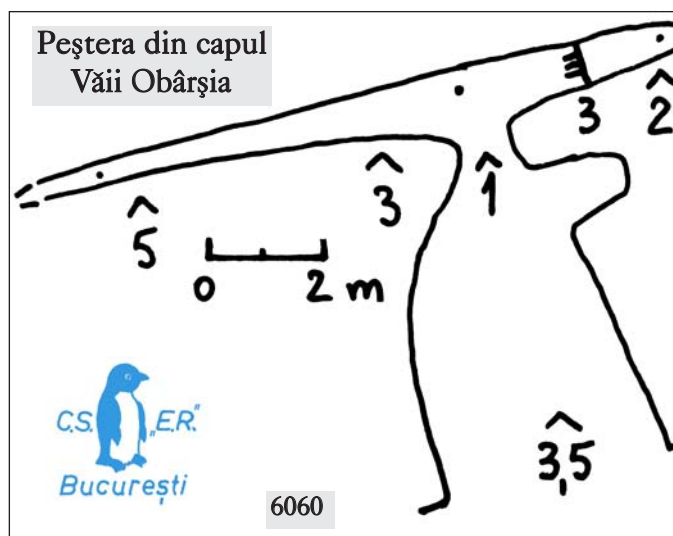
Dincolo de înălțimea minimă a peșterii se pătrunde într-o diaclază orientată vest-est, formată în calcar. 22 metri lungime, denivelare +6 metri, extensie 12 metri, indice de ramificare 1,83.

În apropiere, exocarst dezvoltat pe conglomerat și calcar (doline, lapiezuri, pereți) și mica peșteră în calcar din Mecetul Turcesc.

Peștera din Mecet

Descoperită și cartată de Ică Giurgiu, la 10 august 1979. Mecetul Turcesc, olistolit de calcare jurasice, este situat în malul drept geografic al Văii Obârșia. Prin stânga lui geografică trece traseul turistic Omu - Peștera, iar pe deasupra lui este traseul turistic Omu - Doamnele - Strunga.

Fața sudică a Mecetului este brăzdată de o diaclază evidentă; în zona ei, mai sus de baza blocului (2267 m altitudine), se află intrarea largă a peșterii. La data explorării se găsea pe podea argilă roșie, de decalcifiere; pica din tavan și era o peliculă de apă pe planșeu. 10 metri dezvoltare, denivelare +1,5 metri, extensie 8 metri, indice de ramificare 1,25.

6080 Cascada Ialomiței, de pe Valea Obârșia Ialomiței, în paralel cu traseul 14 (Omu - Peștera).
foto: Ică Giurgiu, Cristina Lazăr

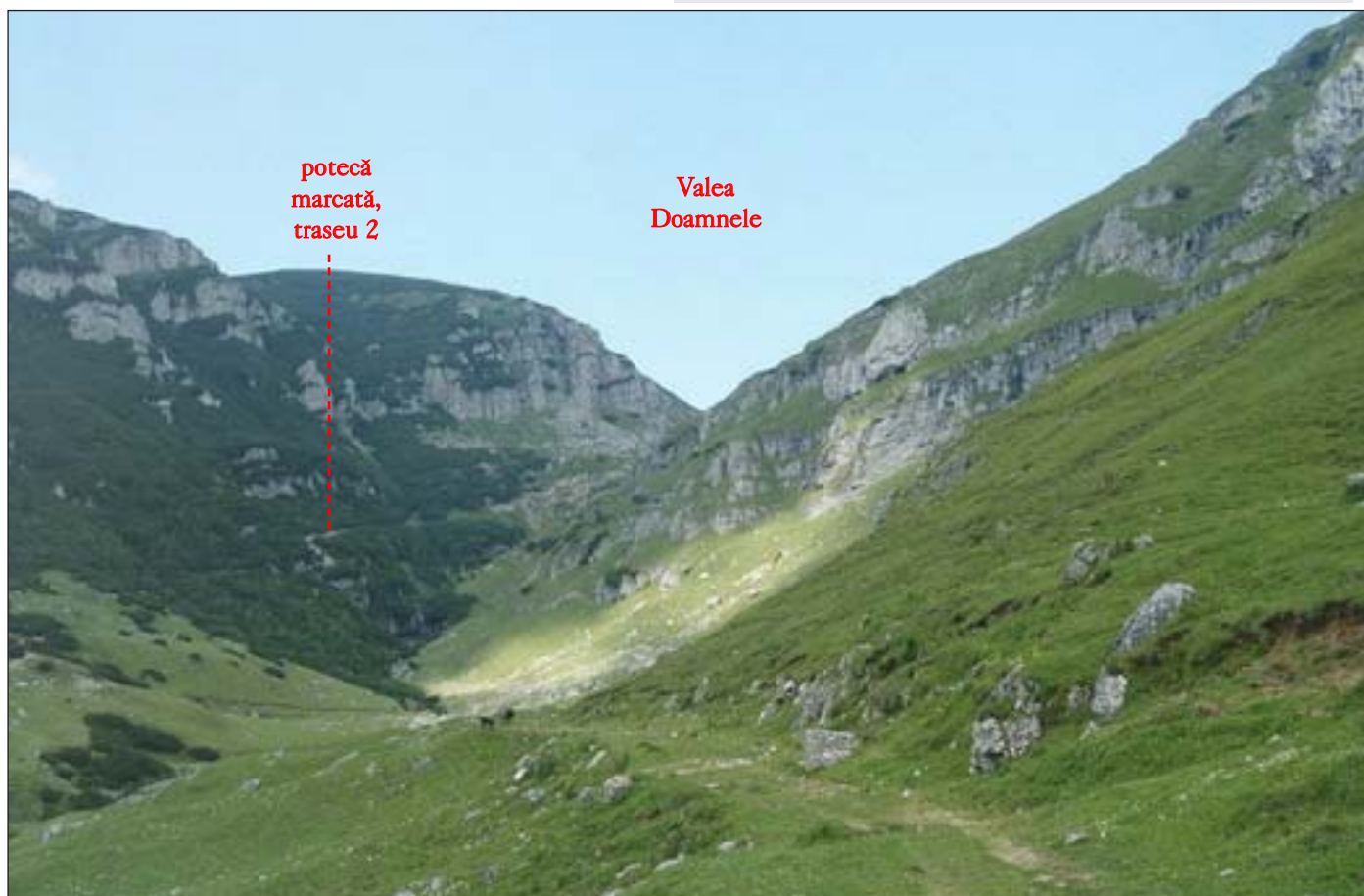

6090 Cascada Șistoacei, situată imediat aval stânga de Cascada Ialomiței (trasee 14, 49).
foto: Ică Giurgiu, Cristina Lazăr

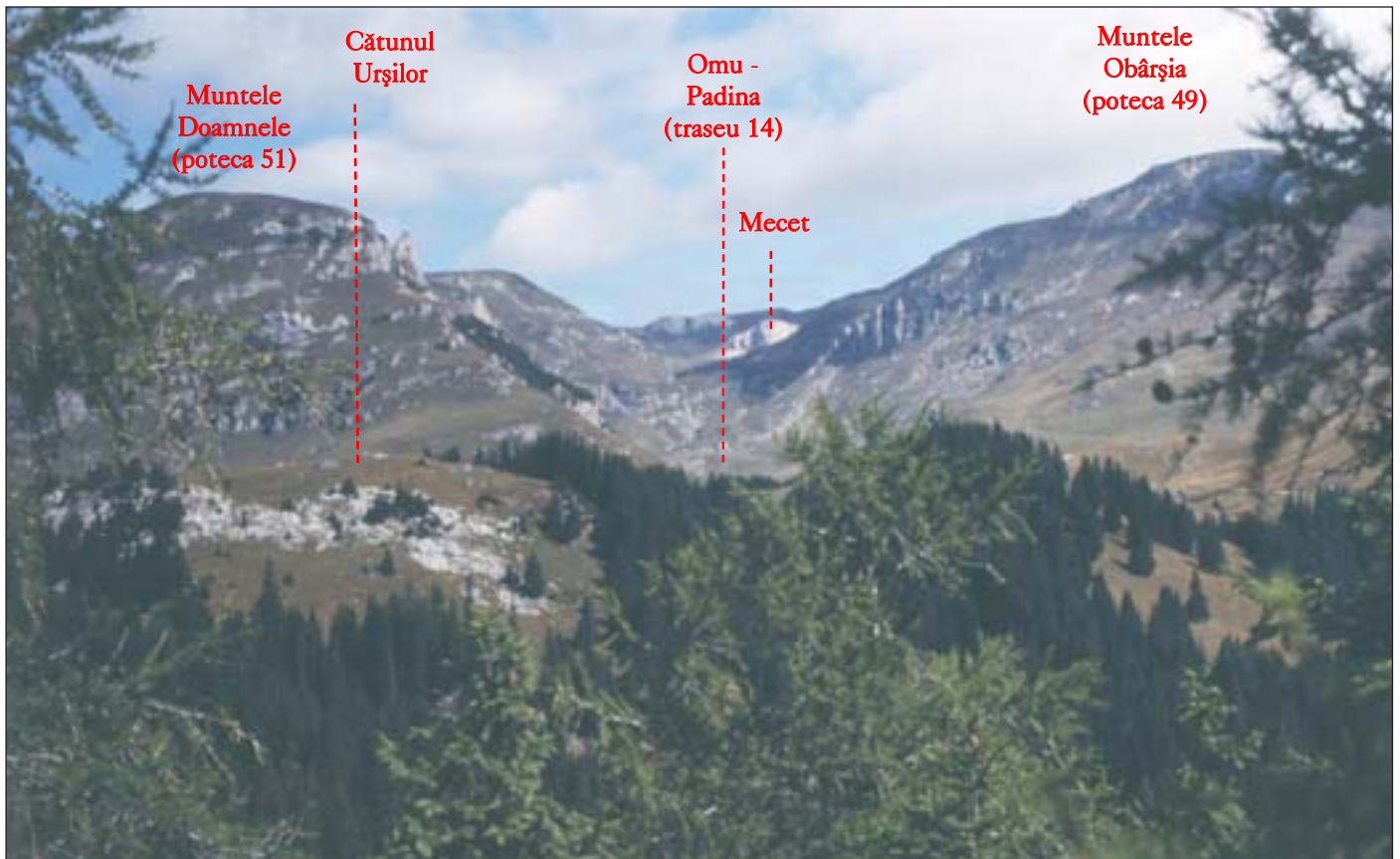
6095 Drumul care vine din Valea Ialomiței și merge în Valea Horoaba; din ele se desprinde, pe Valea Doamnele, traseul triunghi roșu, spre Poiana Guțanu.

foto: Adrian Negoită (București)

potecă
marcată,
traseu 2

Valea
Doamnele

6100 Valea superioară a Ialomiței.
foto: Ică Giurgiu

Lacuri la Cătunul Urșilor

Ică GIURGIU

Turiștii, de obicei, nu se abat din potecile marcate sau de pe direcția crestei principale. Cât de puțin ne lăsăm bucurați de munte...

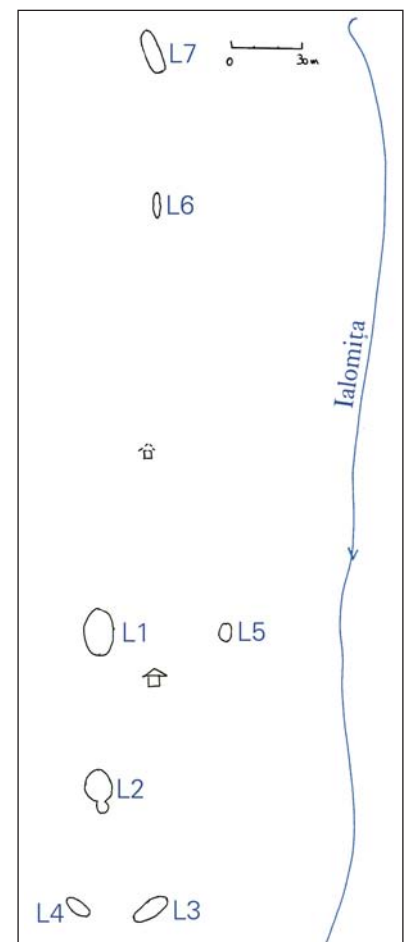
Și ce puțin se apropie de a înțelege muntele, cu rare excepții, geografii, biologi, botaniștii. Cât de indiferenți suntem, cei mai mulți, în a susține o publicație permanentă care să prezinte amănunțit zonele de altitudine. Ce "bine" știu, tot mai mulți români, Asia, Africa, Americile, ținuturile înghețate.

Mai greu e să descoperi Carpații, să notezi noutățile, să le faci cunoscute. Bucegii au încă o hartă insuficient de amănunțită: de exemplu, reprezentarea versantului alpin prahovean nu este pe măsura parcurgerii sale. Ce să mai vorbim de descrierea și observarea permanentă a vegetației și faunei.

În comparație cu suprafața montană a României, numărul celor care merg pe munte, pentru recreere activă sau studiu, a fost și este extrem de mic. Foarte puțini umblă cu cortul. Și mai puțini dintre aceștia ies din zonele "tradiționale" sau merg iarna pe munte.

Există, din fericire, și oameni - nu puțini - care iubesc într-un mod special natura: nu o poluează și știu să povestească și altora din afara grupului ce au văzut. Unii dintre ei, buni realizatori de imagini și/ sau fluent naratori, nu au condițiile necesare (timp, bani) pentru a face mai mult de atât.

Doar câțiva dintre colindătorii Munților Carpați se zburciumă să îi facă corect cunoscuți, să promoveze informație la zi. Pentru că, nu-i așa, e mai "spectaculos" de povestit ce se întâmplă nu știu-unde în afara României decât să vii cu date inedite din atât de necunoscuții

6105 Amplasarea lacurilor
de la Cătunul Urșilor.

desen: Ică Giurgiu

noștri Carpați.

Am identificat, după 1990, patru lacuri naturale în zona centrală a Munților Bucegi, în perimetrul amintit în scrierile lui Mihai Haret sub numele de Cătunul Urșilor. Se cunoștea până atunci doar un singur lac natural, în Valea glaciară Țigănești. Pe acolo făcuseră, de mult, ciobanii potecă; turiștii, luându-le apoi pe urme, vin acum pe marcaj și văd și ei lacul.

Am revenit la Cătunul Urșilor în 2003, însoțit de Cristina Lazăr, pentru a completa informațiile. Iată că sunt mai multe lacuri, șapte (dintre care două temporare), nu doar patru câte văzusem în precedenta tură. Ele se întind (de la nord la sud) pe vreo 300 de metri (imaginea 6105). Șase dintre lacuri au axa mare între 10 și 18 metri; lățimea maximă ajunge la 12 metri; suprafața lor este determinată și de cantitatea de zăpadă viscolită în depresiunile unde s-au format aceste oglinzi ale cerului. Nu le-am măsurat adâncimea. Lacurile 4 și 5 sunt temporare.

Imediat aval de Sfinxul de lângă cabana Babele, privind spre Valea Ialomiței, se văd cele două lacuri mai mari, stâna dintre ele și încă alte 1-2 suprafețe de apă, după cum bate lumina.

Se ajunge ușor acolo, în versantul drept al Ialomiței, mai jos de confluența

cu V. Doamnele, dinspre est, nord și vest; ceva mai greu dinspre sud. Perimetrele vecine celui cu lacuri sunt și ele atractive, prin denivelări, forma rocilor, vegetație, liniște. Locuri de cort, unele bune în timpul sezonului pastoral, altele în afara lui.

Cum or fi arătat lacurile pe când nu se venea cu animale la păscut? Cum s-ar modifica oare locurile dacă s-ar interzice această activitate?

6110 De pe drumul auto care leagă Văile Ialomița, Doamnele și Horoaba, vedem platoul glaciar carstic de la Cătunul Urșilor.

foto: Ică Giurgiu

6115 De-ai stânci.

foto: Cristian Dinescu

6120 Lacul 1 de la Cătunul Urșilor.
foto: Ică Giurgiu

6130 Lacul 2 de la Cătunul Urșilor.
foto: Ică Giurgiu

6150 Lacul 3 de la Cătunul Urșilor.
foto: Ică Giurgiu

6160 Lacul 7 de la Cătunul Urșilor.
foto: Ică Giurgiu

6165 După ce se duce zăpada, la Cătunul Urșilor apar multe flori, printre care și gențienele pitice (iată-le alături de capacul aparatului de fotografiat).

foto: Ică Giurgiu

6180 Intrarea în Peștera Ialomiței este acum străjuită de o construcție monahală.

foto: Ică Giurgiu

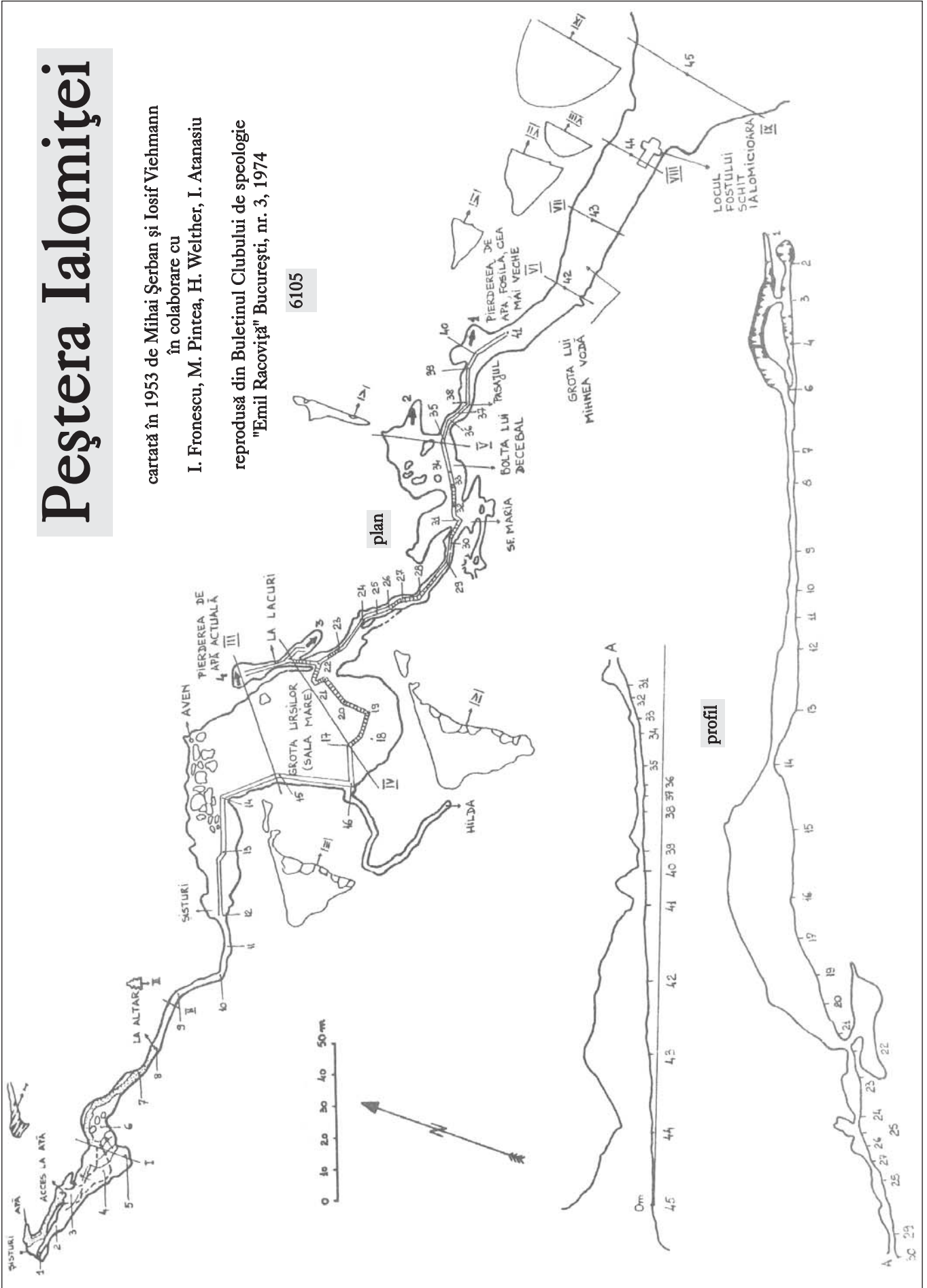
Peștera Ialomiței

cartată în 1953 de Mihai Șerban și Iosif Viehmann
în colaborare cu

I. Fronesco, M. Pintea, H. Welther, I. Atanasiu

reprodusă din Buletinul Clubului de speologie
"Emil Racoviță" București, nr. 3, 1974

6105

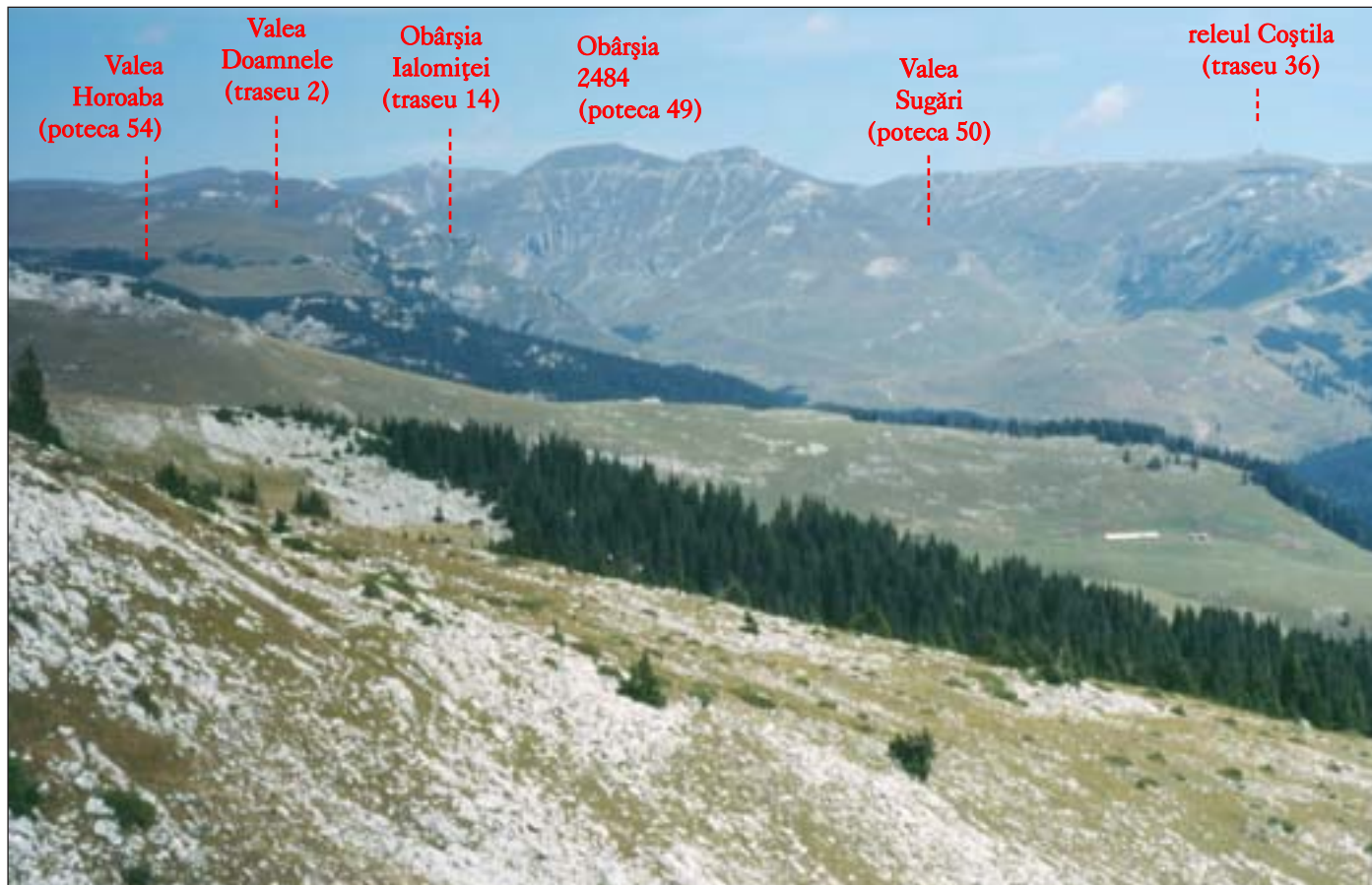
6200 Schitul Peștera este o bază de cazare liniștită pentru iubitorii de munte.

foto: Ică Giurgiu

6220, 6230 În pădurea din apropierea schitului Peștera: conuri de zădă (foto: Ică Giurgiu) și ciupercă otrăvitoare pălăria șarpelui (foto: Bogdan Duma).

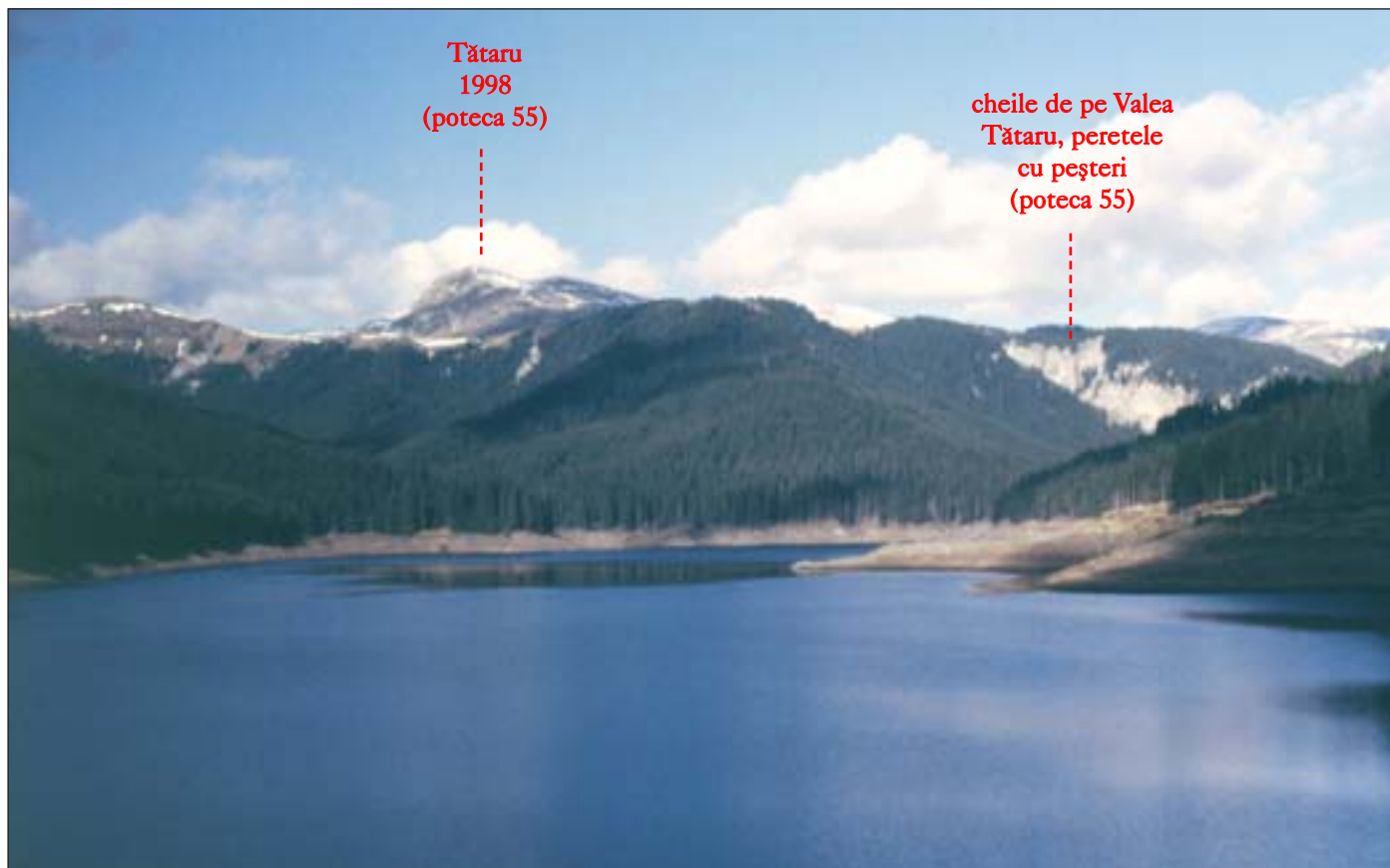

6240 De pe pantele calcaroase ale Muntelui Tătaru, Valea Ialomiței se vede de la izvoare până la cabana Padina.

foto: Ică Giurgiu

6250 De la Lacul Bolboci descoperim Valea Tătarului dinspre obârșie până la joncțiunea cu Valea Ialomiței.

foto: Ică Giurgiu

6260 Vedere de sub peretele din cheile de pe Valea Tătaru.
foto: Ică Giurgiu

6270 Brândușe la cabana Bolboci (traseu 41).
foto: Alexandru Simionescu

alpinet.org

6280 De pe Claia de Piatră vedem
ținuturi cu păduri puțin umbrate.
foto: Ică Giurgiu

6290 Sector tipic de chei pe Claia de Piatră (poteca
56), un munte pe nedrept ocolit de turiști.
foto: Ică Giurgiu

6300 Stâncării pe Muntele Claia de Piatră (poteca 56).
foto: Ică Giurgiu, Cristina Lazăr

6310 Relief variat pe Muntele Claia de Piatră (poteca 56).
foto: Ică Giurgiu, Cristina Lazăr

